

EÖTVÖS LORÁND UNIVERSITY IN BUDAPEST

Charles University

Faculty of Arts

Institute of World History

PŘEDEFINOVÁNÍ VZTAHU V ÉŘE DĚDICTVÍ:
FRANCO-ČÍNSKÝ KULTURNÍ DIALOG

Master's Thesis

Meiyu ZHAI

Thesis supervisor in Prague: Mgr. Ondřej Daniel, Ph.D.

Thesis supervisor in Budapest: Dr. Péter Erdősi

Budapest and Prague, 2021

Abstrakt a klíčová slova

Dlouhá historie a bohaté národní kulturní dědictví učinily z Číny a Francie světově proslulé kulturní mocnosti a položily základy rozvoje jejich kulturního průmyslu. Na rozdíl od mnoha jiných mocností je však model kulturní správy v těchto dvou zemích obecně v rukou státu. Obě země mají dlouhou tradici centralizované administrativy s přímým a rozsáhlým zapojením státu do kulturních záležitostí, vysokými vládními dotacemi na kulturní projekty a aktivity a kulturními výměnami se zahraničím prosazovanými vládními organizacemi s velmi jasným vymezením agendy a cílů, které více připomínají jakousi kulturní diplomacii.

Francouzská vláda staví ochranu kulturního dědictví do popředí své kulturní politiky s ohledem na to, že kulturní odvětví jsou spojena s jistým standardem, tradicí a národní soudržností, obrazem národa a jeho kulturní bezpečností atd. V posledních desetiletích se Čína stává stále aktivnější v diskurzu kulturního dědictví na platformě UNESCO a dá se zde mluvit o "horečce kulturního dědictví". Díky UNESCO navázala Čína úzké vazby v oblasti kultury se zbytkem světa a zejména s Francií. Kulturní výměna mezi oběma zeměmi v posledních desetiletích ukázala, že Francie dokázala převzít iniciativu a zvednout prapor kulturního protekcionismu, aby diplomaticky ochránila své kulturní dědictví. Rovněž to přimělo mezinárodní společenství k ochraně a rozvoji kulturního dědictví a národní kultury.

V této studii jsou porovnávány společné rysy a rozdíly mezi kulturními politikami souvisejícími se správou kulturního dědictví včetně různých chápání pojmu "kulturního dědictví" a výzkumu jeho vývoje. Zkoumány jsou také příležitosti ke spolupráci ve snaze pochopit dopad a význam kultury na politické vztahy v mezinárodním společenství

Tato studie se skládá ze tří částí: Kapitola I se pokouší objasnit pojmy kulturní politiky a "kulturního dědictví" a jejich různá chápání Čínou a Francií z hlediska terminologie a historického vývoje; Kapitola II ukazuje různá politická ustanovení kulturní gesce v obou zemích prostřednictvím výzkumu dokumentů včetně analýzy zdrojů, cílů, výsledků a dopadů kulturního řízení; Kapitola III zkoumá možnosti, mechanismy a efekty kulturní

výměny prostřednictvím výzkumu muzejní diplomacie, klíčového odvětví kulturní diplomacie mezi Čínou a Francií, pomocí případových studií a analýzy dat.

Klíčová slova:

Čínsko-francouzské vztahy; kulturní výměny; kulturní politika; muzejní diplomacie; veřejný názor; národní identita